Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) NUTARTIS

2016 m. liepos 7 d.*

„Apeliacinis skundas — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 181 straipsnis — Konkurencija — Karteliai — Europos įtempiamosios plieninės armatūros rinka — Baudos — Pajėgumo mokėti vertinimas — 2006 m. baudų dydžio apskaičiavimo gairės — Neribota jurisdikcija — Atsižvelgimas į faktines aplinkybes, susiklosčiusias po ginčijamo sprendimo priėmimo — Proporcingumo ir vienodo požiūrio principai — Teisė į veiksmingą teisminę gynybą“

Byloje C-523/15 P

dėl 2015 m. rugsėjo 28 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Westfälische Drahtindustrie GmbH, įsteigta Hame (Vokietija),

Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG, įsteigta Hame,

Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG, įsteigta Izerlone (Vokietija),

atstovaujamos advokato C. Stadler,

apeliantės,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai V. Bottka, H. Leupold ir G. Meessen, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai J.-C. Bonichot ir E. Regan (pranešėjas),

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į išklausius generalinę advokatę priimtą sprendimą priimti sprendimą byloje motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 181 straipsnį,

priima šią

* Proceso kalba: vokiečių.

Nutartį

1 Apeliaciniu skundu *Westfälische Drahtindustrie GmbH* (toliau – WDI), *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG* (toliau – WDV) ir *Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG* (toliau – *Pampus*) prašo panaikinti, pirma, 2015 m. liepos 15 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Westfälische Drahtindustrie GmbH ir kt. / Komisija* (T-393/10, EU:T:2015:515, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jų ieškinį dėl 2010 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimo C(2010) 4387 galutinis dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38344 – Įtempiamoji plieninė armatūra), iš dalies pakeisto 2010 m. rugsėjo 30 d. Komisijos sprendimu C(2010) 6676 galutinis ir 2011 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimu C(2011) 2269 galutinis (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo ir pakeitimo, ir, antra, 2011 m. vasario 14 d. Komisijos konkurencijos generalinio direktorato generalinio direktoriaus raštą (toliau – 2011 m. vasario 14 d. raštas).

Teisinis pagrindas

2 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 23 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo:

a) pažeidžia [SESV 101] ar [102] straipsnio nuostatas <...>

<...>“

3 Šio reglamento 31 straipsnyje skelbiama:

„Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija yra nustačiusi vienkartinę ar periodinę baudą. Jis gali panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę ar periodinę baudą.“

4 Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. gairės) 35 punkte „Mokumas [Pajėgumas mokėti]“ nustatyta:

„Išskirtinėmis aplinkybėmis Komisija gali, jeigu yra to prašoma, atsižvelgti į ypatingoje finansinėje ir socialinėje padėtyje atsidūrusios įmonės nepajėgumą mokėti baudą. Komisija jokiu būdu nemažins baudos vien konstatavusi, kad įmonė atsidūrė nepalankioje ar nuostolingoje finansinėje situacijoje. Baudą sumažinti bus galima tik remiantis objektyviais įrodymais, kad baudos skyrimas pagal šiose Gairėse numatytas sąlygas sukels nepataisomą pavojų susijusios įmonės ekonominiam gyvybingumui ir visiškai nuvertins jos turtą.“

Faktinės bylos aplinkybės

5 Šioje byloje nagrinėjamas įtempiamosios plieninės armatūros (toliau – IPA) sektorius. IPA – tai metalinė viela, vielos gamybai skirtų gijų pluoštai ir, be kita ko, plienas iš anksto įtempiamam gelžbetoniui, kuris naudojamas įrengiant balkonus, pamatų polius arba vamzdžius, ir plienas vėliau įtempiamam gelžbetoniui, kuris naudojamas pramoninėje ir požeminėje architektūroje arba tiltų statyboje.

6 WDI (anksčiau – *Klöckner Draht GmbH*) yra Vokietijos metalurgijos sektoriaus įmonė, gaminanti, be kita ko, IPA. Nuo 1987 m. rugsėjo 3 d. 98 % WDI kapitalo priklauso WDV, kurios pačios du trečdaliai kapitalo nuo 1997 m. liepos 1 d. priklauso *Pampus*.

7 Iš *Bundeskartellamt* (Federalinė konkurencijos tarnyba, Vokietija) ir vieno IPA gamintojo gavusi informacijos apie SESV 101 straipsnio pažeidimą, 2002 m. rugsėjo 19 ir 20 d. Komisija kelių įmonių patalpose atliko patikrinimus.

8 Užbaigusi tyrimą ir atmetusi WDI pateiktą prašymą atleisti nuo baudos arba ją sumažinti, 2008 m. rugsėjo 30 d. Komisija išsiuntė pranešimą apie kaltinimus kelioms bendrovėms, tarp kurių buvo apeliantės. Atsakydamos į šiuos kaltinimus, visos šio pranešimo apie kaltinimus adresatės pateikė rašytines pastabas. 2009 m. vasario 11 ir 12 d. buvo surengtas išklausymas, jame dalyvavo ir apeliantės.

9 Keturiolika įmonių, tarp kurių yra apeliantės, taip pat nurodė, kad yra nepajėgios sumokėti baudą, kaip tai suprantama pagal 2006 m. gairių 35 punktą. Jos pateikė tokį prašymą pagrindžiančių argumentų.

10 Ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad keli IPA tiekėjai pažeidė SESV 101 straipsnio 1 dalį, o nuo 1994 m. sausio 1 d. – 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3) 53 straipsnio 1 dalį, nes laikotarpiu nuo 1984 m. sausio 1 d. ir 2002 m. rugsėjo 19 d. dalyvavo europiniame, nacionaliniame ir regioniniame kartelyje. Komisija nutarė, kad *Klöckner Draht* (dabar – WDI) tiesiogiai dalyvavo darant šį pažeidimą visu šiuo laikotarpiu. Be to, Komisija kaltino W. Pampus, kaip *Pampus* ir WDI vadovą, tiesiogiai dalyvavus keliuose kartelio susirinkimuose ir davus tiesioginių nurodymų savo darbuotojams, todėl nusprendė, kad WDV ir *Pampus* darė lemiamą įtaką WDI visu laikotarpiu, kuriuo jos kontroliavo pastarąją bendrovę. Taigi, bendrovei WDI buvo skirta 46,55 mln. EUR bauda. Už minėtą pažeidimą bendrovėms WDV ir *Pampus* solidariai buvo skirta sumokėti atitinkamai 38,855 mln. EUR ir 15,485 mln. EUR baudas.

11 Be to, ginčijamu sprendimu Komisija atmetė apeliančių prašymą pagal 2006 m. gairių 35 punktą sumažinti baudą atsižvelgiant į jų pajėgumą ją sumokėti.

12 Apeliančių prašymas iš naujo įvertinti jų pajėgumą mokėti buvo atmestas 2011 m. vasario 14 d. raštu.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

13 Apeliantės pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ir pakeitimo; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. rugsėjo 14 d.

14 Atskiru dokumentu apeliantės pateikė prašymą sustabdyti minėto sprendimo vykdymą; jį Bendrojo Teismo kanceliarija įregistravo 2010 m. gruodžio 3 d.

15 2011 m. balandžio 13 d. Nutartimi *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija* (T-393/10 R, EU:T:2011:178, toliau – laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo nutartis), Bendrojo Teismo pirmininkas iš dalies patenkino apeliančių pateiktą prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir nurodė sustabdyti joms nustatytos pareigos pateikti Komisijos naudai banko garantiją, siekiant išvengti ginčijamu sprendimu joms skirtų baudų išieškojimo nedelsiant, vykdymą, su sąlyga, kad jos šiai institucijai, pirma, perves 2 mln. EUR iki 2011 m. birželio 30 d. ir, antra, nuo 2011 m. liepos 15 d. iki naujo nurodymo, tačiau ne vėliau kaip iki sprendimo pagrindinėje byloje paskelbimo, kiekvieno mėnesio 15 d. mokės po 300 000 EUR.

16 Grįsdamos ieškinį, apeliantės nurodė devynis pagrindus, iš kurių tik šeštasis ir devintasis yra svarbūs nagrinėjant šį apeliacinį skundą. Ieškinio šeštasis pagrindas buvo susijęs, be kita ko, su proporcingumo principo pažeidimu, nes Komisija ginčijamame sprendime neatsižvelgė į jų nepajėgumą mokėti. Ieškinio devintasis pagrindas buvo susijęs su jų pajėgumo mokėti vertinimu 2011 m. vasario 14 d. rašte, kurį panaikinti apeliantės Bendrojo Teismo paprašė 2011 m. balandžio 19 d.

17 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas, sutikęs su šiais dviem pagrindais, panaikino ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo apeliantėms skirtos baudos, ir 2011 m. vasario 14 d. raštą, motyvuodamas tuo, kad Komisija, vertindama jų pajėgumą mokėti, jame padarė klaidų. Tačiau naudodamasis neribota jurisdikcija Bendrasis Teismas, pats taikydamas 2006 m. gaires, nusprendė, kad apeliantės nepagrįstai teigė, jog baudos joms turi būti sumažintos dėl jų nepajėgumo mokėti, todėl nustatė tokio pat dydžio baudas, kokios joms buvo nustatytos ginčijamame sprendime.

Šalių reikalavimai

18 Apeliaciniame skunde apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek jos juo įpareigotos sumokėti baudas, arba panaikinti visą skundžiamą sprendimą ir ginčijamą sprendimą tiek, kiek jais joms skirtos baudos, ir 2011 m. vasario 14 d. raštą ir pačias baudas;

— nepatenkinus šio reikalavimo, sumažinti minėtu Komisijos sprendimu skirtą baudą arba panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis sumažintų skundžiamu sprendimu skirtą baudą, ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

19 Komisija Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

20 Grįsdamos savo apeliacinį skundą, apeliantės nurodo tris pagrindus. Apeliacinio skundo pirmasis pagrindas susijęs su SESV 261 straipsnio ir Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnio pažeidimu, taip pat funkcijų pasidalijimo sistemos ir institucinės pusiausvyros nepaisymu. Apeliacinio skundo antrasis pagrindas susijęs su proporcingumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu. Apeliacinio skundo trečiasis pagrindas susijęs su teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu.

21 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 181 straipsnį, jeigu visas apeliacinis skundas arba jo dalis yra akivaizdžiai nepriimtina arba akivaizdžiai nepagrįsta, Teisingumo Teismas gali bet kuriuo metu, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklausęs generalinį advokatą, nuspręsti motyvuota nutartimi visiškai arba iš dalies atmesti apeliacinį skundą.

22 Ši nuostata taikytina nagrinėjamu atveju.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

23 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis neatsižvelgė į savo neribotos jurisdikcijos ribas, nes ne apsiribojo ginčijamo sprendimo kontrole panaikindamas, sumažindamas ar padidindamas baudą, o priėmė savarankišką sprendimą skirti baudą, kuris, kiek tai susiję su jų pajėgumu mokėti, grindžiamas naujomis faktinėmis aplinkybėmis, vėlesnėmis nei ginčijamas sprendimas ir 2011 m. vasario 14 d. raštas.

24 Taigi Bendrasis Teismas, kaip suformuluota skundžiamo sprendimo rezoliucinėje dalyje, „nurodė“ apeliantėms sumokėti baudą. Be to, skundžiamo sprendimo 302 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad baudos dydis išplaukia iš jo paties sprendimo jo paskelbimo metu.

25 Tai darydamas, Bendrasis Teismas pažeidė funkcijų pasidalijimo sistemą, institucinę pusiausvyrą ir teisę į veiksmingą teisminę gynybą, nes veikė kaip Komisija. Kadangi pakeitė ginčijamą sprendimą jį panaikindamas tiek, kiek juo skirta bauda, Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad nereikia pakeisti baudos dydžio.

26 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis skundžiamo sprendimo 109, 302 ir 335 punktuose nusprendė, jog siekiant įvertinti įmonės pajėgumą mokėti naudojantis savo neribota jurisdikcija iš esmės reikia atsižvelgti į situaciją, buvusią jam priimant sprendimą. Tai darydamas, Bendrasis Teismas nukrypo nuo savo paties praktikos, išplaukiančios, be kita ko, iš 2014 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Donau Chemie / Komisija* (T-406/09, EU:T:2014:254).

27 Jeigu Bendrasis Teismas turėtų teisę atsižvelgti į teisės subjektų pajėgumo mokėti padidėjimą, įvykusį panaikinus pirminę baudą, tai darytų jiems atgrasomąjį poveikį, kuris nesuderinamas su teisinės valstybės principu, ir dėl to būtų pažeidžiamas principas, kad teismas turi susilaikyti nuo faktų vertinimo, kai administracinės valdžios institucijos dėl artumo tai gali atlikti geriau. Bet kuriuo atveju į aplinkybes po sprendimo, kuriuo skirta bauda, priėmimo turi būti neatsižvelgiama, kai, kaip yra nagrinėjamu atveju, šis sprendimas buvo panaikintas būtent tiek, kiek juo skirta bauda. Iš tiesų, jeigu ginčijamas sprendimas būtų atitikęs teisę, Bendrasis Teismas nebūtų turėjęs atlikti jo kontrolės pasinaudodamas neribota jurisdikcija.

28 Komisija tvirtina, kad abi apeliacinio skundo pirmojo pagrindo dalys yra visiškai nepagrįstos.

Teisingumo Teismo vertinimas

29 Abiejose apeliacinio skundo pirmojo pagrindo dalyse, kurias reikia nagrinėti kartu, apeliantės iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes pats skyrė naują baudą, atsižvelgęs į aplinkybes po ginčijamo sprendimo priėmimo.

30 Reikia priminti, kad Komisijos sprendimų, susijusių su SESV 101 ir 102 straipsnių taikymo procedūra, teisminės priežiūros sistemą sudaro SESV 263 straipsnyje nustatytas institucijų aktų teisėtumo patikrinimas, kuris pagal SESV 261 straipsnį ir Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį ieškovų prašymu gali būti papildytas naudojimusi neribota Bendrojo Teismo jurisdikcija, kiek tai susiję su Komisijos šioje srityje skirtomis sankcijomis (žr., be kita ko, 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 42 punktą ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 71 punktą).

31 Kai naudojasi jam suteikta neribota jurisdikcija, Sąjungos teismas, nustatydamas sankcijos dydį, be paprastos šios sankcijos teisėtumo kontrolės, gali pakeisti Komisijos – šio akto, kuriame šis dydis nustatytas pirmiausia, autorės – vertinimą savuoju (žr., be kita ko, 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 75 punktą).

32 Todėl Sąjungos teismas gali pakeisti ginčijamą aktą net jo nepanaikinęs (2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Prym ir Prym Consumer / Komisija*, C-534/07 P, EU:C:2009:505, 86 punktas), kad panaikintų, sumažintų ar padidintų skirtą baudą (žr., be kita ko, 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Alliance One International / Komisija*, C-679/11 P, EU:C:2013:606, nepaskelbtas Rink., 104 punktą ir 2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *AC-Treuhand / Komisija*, C-194/14 P, EU:C:2015:717, 74 punktą).

33 Šia jurisdikcija naudojamasi atsižvelgiant į visas faktines aplinkybes (2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Prym ir Prym Consumer / Komisija*, C-534/07 P, EU:C:2009:505, 86 punktas ir 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Alliance One International / Komisija*, C-679/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:606, 104 punktas).

34 Iš to matyti, kad Sąjungos teismas gali naudotis neribota jurisdikcija, kai turi vertinti baudos dydį (2007 m. vasario 8 d. Sprendimo *Groupe Danone / Komisija*, C-3/06 P, EU:C:2007:88, 62 punktas ir 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Alliance One International / Komisija*, C-679/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:606, 105 punktas), o naudojimasis ja reiškia, kad jam galutinai pereina teisė skirti sankcijas (šiuo klausimu žr. 2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, EU:C:2002:582, 693 punktą).

35 Nagrinėjamu atveju, atlikdamas jam pavestą ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę, Bendrasis Teismas, atmetęs ieškinio pirmąjį–ketvirtąjį, septintąjį ir aštuntąjį pagrindus, skundžiamo sprendimo 285–332 punktuose nusprendė, kad Komisija, vertindama apeliančių pajėgumą mokėti, kaip jis suprantamas pagal 2006 m. gairių 35 punktą, padarė klaidų ir dėl šių klaidų gali būti panaikinamas, pirma, ginčijamas sprendimas, nes juo apeliantėms buvo skirta bauda, ir, antra, 2011 m. vasario 14 d. raštas.

36 Užbaigęs šią teisėtumo kontrolę, Bendrasis Teismas nusprendė, kad yra pateisinama, jog nagrinėjamu atveju jis pasinaudotų neribota jurisdikcija. Skundžiamo sprendimo 333–358 punktuose taikydamas 2006 m. gaires, remdamasis šalių pateikta informacija apie apeliančių finansinę padėtį, pasikeitusią po ginčijamo sprendimo priėmimo, jis nusprendė, kad apeliantės neturėjo pagrindo teigti, jog bauda turėjo būti sumažinta dėl jų nepajėgumo mokėti, remdamosi tokiais pačiais motyvais, kokie nurodyti minėtų gairių 35 punkte, ir dėl to apeliantėms turėjo būti nurodyta sumokėti tokio paties dydžio baudą, kokia buvo skirta ginčijamame sprendime.

37 Tai darydamas, Bendrasis Teismas nė kiek neviršijo savo neribotos jurisdikcijos ribų.

38 Nors dėl to, kad Bendrasis Teismas atliko ginčijamo sprendimo teisėtumo patikrinimą, nagrinėjamu atveju tas sprendimas buvo panaikintas tiek, kiek Komisija juo apeliantėms skyrė baudą, ši aplinkybė, priešingai, nei tvirtina apeliantės, visiškai nereiškia, kad dėl šios priežasties Bendrasis Teismas negalėjo pasinaudoti neribota jurisdikcija. Bendrasis Teismas ir toliau iš esmės nagrinėjo baudos dydžio vertinimo klausimą, jeigu apeliantės savo ieškinyje reikalavo ją sumažinti visų pirma dėl nepajėgumo mokėti, kaip jis suprantamas pagal 2006 m. gairių 35 punktą.

39 Todėl naudodamasis neribota jurisdikcija tik pats Bendrasis Teismas galėjo skirti sankcijas apeliantėms, taigi, remdamasis šalių pateikta informacija ir laikydamasis rungimosi principo, jis turėjo teisę pakeisti joms ginčijamu sprendimu skirtos baudos dydį.

40 Todėl, kadangi Bendrasis Teismas teisėtai pakeitė Komisijos vertinimą savuoju, kiek tai susiję su naudojimusi teise skirti sankcijas, aplinkybė, kad jis galiausiai nusprendė, jog tikslinga palikti tokio paties dydžio baudą, kokia nustatyta ginčijamame sprendime, neturi įtakos naudojimosi šia teise teisėtumui (pagal analogiją žr. 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Prym ir Prym Consumer / Komisija*, C-534/07 P, EU:C:2009:505, 88 punktą).

41 Tas pats pasakytina dėl žodžio „nurodyti“ vartojimo skundžiamo sprendimo 358 punkte ir rezoliucinėje dalyje. Iš to sprendimo motyvų teisiškai pakankamai aiškiai matyti, kad Bendrasis Teismas pasinaudojo neribota jurisdikcija siekdamas pakeisti ginčijamame sprendime Komisijos skirtą baudos dydį.

42 Dėl Bendrojo Teismo atsižvelgimo į aplinkybes, kurių atsirado vėliau, nei buvo priimtas ginčijamas sprendimas ir 2011 m. vasario 14 d. raštas, primintina, kad nagrinėjamu atveju baudos dydis buvo pakeistas dėl to, jog Bendrasis Teismas pasinaudojo neribota jurisdikcija.

43 Tokiais atvejais Sąjungos teismas, siekdamas vykdyti platesnę teisėtumo kontrolę, turi teisę atsižvelgti į visas faktines aplinkybes, kurios, jo manymu, yra reikšmingos, nesvarbu, ar jų atsirado iki sprendimo priėmimo, ar vėliau (šiuo klausimu žr. 1974 m. kovo 6 d. Sprendimo *Istituto Chemioterapico Italiano ir Commercial Solvents / Komisija*, 6/73 ir 7/73, EU:C:1974:18, 51 ir 52 punktus; 2013 m. sausio 22 d. Sprendimo *Komisija / Tomkins*, C-286/11 P, EU:C:2013:29, 49 punktą; 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Alliance One International / Komisija*, C-679/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:606, 107 punktą ir 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Total / Komisija*, C-597/13 P, EU:C:2015:613, 41 punktą).

44 Pagal veiksmingos teisminės gynybos principą, t. y. bendrąjį Sąjungos teisės principą, kuris nuo šiol įtvirtintas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnyje, Sąjungos teismas, naudodamasis neribota jurisdikcija, turi galėti nagrinėti visus fakto ir teisės klausimus, svarbius nagrinėjant ginčą, dėl kurio į jį kreiptasi (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 35 ir 36 punktus).

45 Taip yra tuo labiau tuomet, kai, kaip yra nagrinėjamoje byloje, neribota jurisdikcija naudojamasi nagrinėjant atitinkamos įmonės pajėgumą mokėti. Jeigu Sąjungos teismas negalėtų to vertinti atsižvelgdamas į priimant sprendimą esančią faktinę situaciją, jis galėtų būti priverstas atsisakyti sumažinti ar panaikinti baudą, kai tai reikėtų daryti, arba turėtų ją sumažinti ar panaikinti, kai to daryti nereikėtų, taip pablogindamas šios įmonės konkurencinę padėtį ar suteikdamas jai nepagrįstą konkurencinį pranašumą.

46 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, įmonės pajėgumas mokėti gali būti svarbus tik specifiniame socialiniame kontekste, kurį sudaro baudos sumokėjimo galimos pasekmės, ypač nedarbo padidėjimas ar atitinkamos įmonės aukštesnės ir žemesnės grandžių ekonominių sektorių nuosmukis (žr., be kita ko, 2006 m. birželio 29 d. Sprendimo *SGL Carbon / Komisija*, C-308/04 P, EU:C:2006:433, 106 punktą).

47 Kaip Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė skundžiamo sprendimo 302 punkte, *a fortiori* taip turi būti tais atvejais, kai, kaip ir nagrinėjamu atveju, apeliantės pasiekė, kad laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas atidėtų Komisijos skirtos baudos sumokėjimą, kol bus paskelbtas skundžiamas sprendimas.

48 Taigi apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

49 Apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis, pažeisdamas vienodo požiūrio ir proporcingumo principus, ir, priešingai, nei nurodė skundžiamo sprendimo 333 punkte, neatsižvelgė į visas reikšmingas baudos apskaičiavimo sąlygas, numatytas 2006 m. gairių 35 punkte. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į 2010 m. birželio 12 d. Komisijos informacinį pranešimą „Nepajėgumas mokėti pagal 2006 m. rugsėjo 1 d. Pagal Reglamentą Nr. 1/2003 skirtų baudų apskaičiavimo gairių 35 punktą“ (SEC(2010) 737/2), kuriame nurodyta, kad į įmonės nepajėgumą mokėti gali būti atsižvelgiama arba sumažinant baudą iki sumos, kurią įmonė gali sumokėti, arba baudą išdėstant dalimis per trejų–penkerių metų laikotarpį. Nagrinėjamu atveju Bendrojo Teismo skirtos baudos sumokėjimo trukmė, atsižvelgiant į mokėjimo planą, dėl kurio šiuo metu su Komisija vyksta derybos, ir į mokėjimus, jau atliktus pagal laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo sprendimą, būtų maždaug penkiolika ar dvidešimt metų.

50 Taigi, pagal galiojančią administracinę praktiką tuo atveju, kai įvykdytos 2006 m. gairių 35 punkte numatytos sąlygos, Komisija iš esmės sumažina baudą iki sumos, kurią jos sprendimo priėmimo metu atitinkama įmonė gali sumokėti.

51 Bet kuriuo atveju net jeigu Bendrasis Teismas būtų nusprendęs, kad reikia priimti hibridinį sprendimą, pagal kurį skirtos baudos sumažinimas susiejamas su jos mokėjimu dalimis, tam, kad bauda liktų tinkama, būtų reikėję bendrą jos sumą sumažinti iki maksimalios 20 mln. EUR sumos, atitinkančios 2 mln. EUR sumą, jau sumokėtą pagal laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo sprendimą, ir maksimaliai penkerių metų laikotarpiu kas mėnesį po 300 000 EUR mokėtinas 60 dalių.

52 Komisija tvirtina, kad apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirma dalis yra netinkama.

– Teisingumo Teismo vertinimas

53 Pirmiausia konstatuotina, kad apeliančių argumentai, kuriais jos Bendrajam Teismui priekaištauja, jog šis joms skyrė baudą, kurios mokėjimas dalimis išdėstytas pernelyg ilgą laikotarpį, grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu, nes Bendrasis Teismas nei numatė, nei tuo labiau nustatė baudos mokėjimą dalimis.

54 Primintina, kad, remiantis laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo sprendimu, baudos mokėjimas dalimis, su kuriuo tas teisėjas susiejo pareigos pateikti banko garantiją vykdymo sustabdymą, pasibaigė paskelbus skundžiamą sprendimą. Iš tiesų nurodoma baudos mokėjimo trukmė išplaukia iš mokėjimo plano, dėl kurio, paskelbus sprendimą, su Komisija susiderėjo pačios apeliantės.

55 Be to, kiek apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis joms nesumažino baudos, konstatuotina, jog jų argumentais siekiama, kad Teisingumo Teismas naujai įvertintų faktus dėl jų pajėgumo mokėti, o tai, išskyrus šių faktų iškraipymo atvejį (nagrinėjamu atveju nebuvo nurodyta, kad jie buvo iškraipyti), nepatenka į Teisingumo Teismo jurisdikciją nagrinėjant bylas apeliacine tvarka (2016 m. sausio 20 d. Sprendimo *Toshiba Corporation / Komisija*, C-373/14 P, EU:C:2016:26, 40 punktas).

56 Dėl Komisijos ankstesnės sprendimų praktikos primintina, kad ji negali būti teisinis pagrindas skiriant baudas konkurencijos srityje ir kad sprendimai kitose bylose, kiek tai susiję su galima diskriminacija, yra tik orientacinio pobūdžio (2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 189 punktas).

57 Todėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip iš dalies akivaizdžiai nepriimtiną ir iš dalies akivaizdžiai nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo antros dalies

– Šalių argumentai

58 Apeliacinio skundo antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis, naudodamasis neribota jurisdikcija, jas diskriminavo, palyginti su kitomis įmonėmis, kurioms baudos pagal 2006 m. gairių 35 punktą buvo sumažintos, nes nė vienai iš tų kitų įmonių nebuvo nurodyta mokėti dalimis tokį ilgą laikotarpį.

59 Be to, Bendrasis Teismas taip pat pažeidė vienodo požiūrio principą, nes apeliančių pajėgumą mokėti įvertino skundžiamo sprendimo paskelbimo metu, o kitų įmonių pajėgumą mokėti įvertino ginčijamo sprendimo priėmimo metu.

60 Tačiau, pirma, visos ginčijamo sprendimo adresatės tuo metu, kai pateikė prašymus sumažinti baudas šiuo klausimu, buvo panašioje situacijoje. Jeigu Komisija būtų teisingai įvertinusi jų pajėgumą mokėti, ji būtų sumažinusi apeliantėms skirtą baudą ir jos nebūtų turėjusios pareikšti ieškinio, kurį išnagrinėjęs Bendrasis Teismas priėmė dar vieną neigiamą sprendimą ir paskelbė jį kitu laiku. Skirtingas požiūris yra dar labiau akivaizdus, nes tuo metu Bendrasis Teismas nepatikrino, ar pagerėjo įmonių, kurioms baudos buvo sumažintos, ekonominė situacija.

61 Antra, tai, kad apeliančių pateikti prašymai sumažinti baudas buvo atmesti, jau yra skirtingas požiūris, kuris tęsiasi dėl skundžiamo sprendimo, nes jos turėjo ginčyti Komisijos argumentus, kad palūkanos nuo Bendrojo Teismo skirtos baudos skaičiuojamos nuo ginčijamame sprendime nustatytos dienos, nors net nebuvo konstatuota, kad tą dieną 2006 m. gairių 35 punkte nustatytos sąlygos nebuvo įvykdytos.

62 Komisija tvirtina, kad apeliacinio skundo antrojo pagrindo antra dalis yra nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

63 Reikia priminti, kad vienodo požiūrio principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, įtvirtintas Chartijos 20 ir 21 straipsniuose. Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, pagal minėtą principą reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (žr., be kita ko, 2014 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Guardian Industries ir Guardian Europe / Komisija*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, 51 punktą).

64 Šio principo Bendrasis Teismas privalo laikytis ne tik vykdydamas jam pavestą Komisijos sprendimų skirti baudas teisėtumo kontrolę, bet ir naudodamasis neribota jurisdikcija. Naudojimasis tokia jurisdikcija nustatant skirtų baudų dydį negali lemti įmonių, dalyvavusių SESV 101 straipsnio 1 daliai prieštaraujančiame susitarime ar atliekant šiai nuostatai prieštaraujančius suderintus veiksmus, diskriminacijos (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Komisija / Parker Hannifin Manufacturing ir ParkerHannifin*, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, 77 punktą).

65 Tačiau nagrinėjamu atveju apeliančių argumentai, kad Bendrasis Teismas nustatė joms diskriminacinius mokėjimo terminus, turi būti atmesti kaip visiškai nepagrįsti dėl tų pačių motyvų, kaip nurodyti šios nutarties 53 ir 54 punktuose.

66 Be to, konstatuotina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 356 punkte pagrįstai nusprendė, jog kai atsižvelgiama į aplinkybes, atsiradusias priėmus ginčijamą sprendimą, kad naudojantis neribota jurisdikcija būtų įvertintas apeliančių pajėgumas mokėti, nekyla jokios diskriminacijos, palyginti su įmonėmis, nepareiškusiomis ieškinio tam, kad užginčytų Komisijos atliktą jų pajėgumo mokėti vertinimą. Iš tiesų apeliančių situacija nėra panaši į pastarųjų įmonių situaciją, nes tos įmonės nepareiškė ieškinio pirmojoje instancijoje (šiuo klausimu žr. 1999 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Komisija / AssiDomän Kraft Products ir kt.*, C-310/97 P, EU:C:1999:407, 49–63 punktus).

67 Todėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

68 Todėl reikia atmesti apeliacinio skundo antrąjį pagrindą.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

69 Apeliacinio skundo trečiajame pagrinde apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis, pažeisdamas Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos, pasirašytos 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje, 6 straipsnyje ir Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintą teisę į veiksmingą teisminę gynybą, neatliko nepriklausomos kontrolės naudodamasis visa apimančia diskrecija, nes skundžiamo sprendimo 334 punkte nusprendė, kad apeliančių pajėgumo mokėti vertinimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į apeliantėms ginčijamu sprendimu skirtą baudą.

70 Atliekant savarankišką baudos tinkamumo kontrolę reikėjo, kad Bendrasis Teismas išsamiai išnagrinėtų lemiamus baudos apskaičiavimo parametrus, kaip antai pažeidimo trukmę ir sunkumą. Vertinimo klaidomis apsiribojanti kontrolė negali būti laikoma pakankama, tuo labiau kad naudojimasis neribota jurisdikcija susijęs su vienašališku procesu, per kurį Bendrasis Teismas Komisijos vertinimą turi pakeisti savuoju.

71 Komisija reiškia abejones dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo priimtinumo, nes šiuo pagrindu siekiama, kad būtų atlikta faktų vertinimo kontrolė. Bet kuriuo atveju šis pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

72 Pirmiausia reikia atmesti Komisijos išreikštas abejones dėl šio apeliacinio skundo trečiojo pagrindo priimtinumo, nes jame apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis, vykdydamas ginčijamo sprendimo kontrolę, padarė teisės klaidą.

73 Dėl šio apeliacinio skundo pagrindo pagrįstumo yra aišku, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 121–265 punktuose visiškai atmetė nurodytus ieškinio pirmąjį–ketvirtąjį pagrindus, kuriuose ieškovės iš esmės siekė užginčyti ginčijamame sprendime konstatuotą pažeidimą ir juo joms skirtos baudos dydį. Šiame apeliaciniame procese apeliantės nepateikė jokio argumento, kuriuo siektų ginčyti šią skundžiamo sprendimo dalį.

74 Šiomis aplinkybėmis Bendrajam Teismui negali būti priekaištaujama, kad jis padarė teisės klaidą, nes skundžiamo sprendimo 334 punkte nusprendė, jog, nesant klaidos, galinčios lemti ginčijamo sprendimo neteisėtumą, yra pagrįsta naują apeliančių pajėgumo mokėti vertinimą atlikti atsižvelgiant į tuo sprendimu skirtos baudos dydį.

75 Todėl apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

76 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

77 Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Westfälische Drahtindustrie GmbH*, *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG* ir *Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG*, o pastarosios bylą pralaimėjo, jos turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nutaria:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**

2. **Priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *Westfälische Drahtindustrie GmbH*, *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG* ir *Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG*.**

Parašai.